

ՆՈՐ-ԲԱՅԱՋԵՏԻ ՀԱՅԵՐԵՆ ՁԵՌԱԳՐԵՐԻ ՀԱՎԱՔԱԾՈՒՆ

Մաշտոցի անվան Մատենադարանի ձեռագրերի բազմահազարանոց հավաքածուի բաղկացուցիչ մասերից է նաև Նոր-Բայազետի եկեղեցապատկան ձեռագրերի հավաքածուն, որո իր ձեռկա վիճակում ամփոփում է XIV—XIX դարերում ընդօրինակված հինգ տասնյակից ավելի արժեքավոր ձեռագրեր:

Մեսրոպ Սմբատյանցը, որը հոգևոր գործադարի պաշտոնով 1862 թ. հունիսին այցելել է Նոր-Բայազետ և համառոտակի ցուցակագրել քաղաքի Ս. Կարապետ և Ս. Աստվածածին եկեղեցիների խորաններում պահվող ավետարանները, նշում է, որ այդ ձեռագրերը սկսել են հավաքվել 1830 թ. գաղթի կազմակերպիչներից մեկի՝ Մկրտիչ Արծրունու եղբոր՝ Բարսեղ Արծրունու մասնավոր հոգածությամբ:

Անտարակուսելի է, որ այդ ձեռագրերը, եթե ոչ ամբողջությամբ, գոնե ճնշող մասով, նորաբնակները բերել են իրենց նախկին բնակավայրից՝ Հին-Բայազետից: Դրանց մի մասը, անշուշտ, եղել է եկեղեցապատկան, իսկ մի մասն էլ մասնավոր անձանց սեփականություն: Հետևապես, այս հավաքածուն իրականում ավելի շուտ Հին-Բայազետի հավաքածու է, քան Նոր-Բայազետի:

Հավաքածուն իր անկախ գոյությունը պահպանել է ամբողջ մեկ հարյուրամյակ (1830—1931): Այդ ընթացքում հավաքածուի ձեռագրերը մերթ ավելացել են, մերթ նվազել, փոխադրվել եկեղեցուց եկեղեցի, ոմանք ընկել այլ գրատներ, ոմանք դարձել մասնավոր անձանց սեփականություն, իսկ երեք տասնյակից ավելին էլ անհետ կորել է:

1931 թ. հոկտեմբերի 25-ին հավաքածուի մնացած ձեռագրերը (թվով 39 միավոր) հնագետ Սեդրակ Բարխուդարյանի անմիջական ջանքերով փոխադրվում են Երևան և մուծվում գրական թանգարանի հավաքածուի մեջ (№ № 1229—1267)², իսկ այնտեղից էլ 1938 թ. վերջերին վերջնականապես հանգրվանում Մաշտոցի անվան Մատենադարանում (տե՛ս տախտակ 2):

Հրապարակի վրա կա Նոր-Բայազետի ձեռագրերի երկու ցուցակ: Առաջինը կազմել է Մեսրոպ Սմբատյանցը 1862 թ., իսկ երկրորդը՝ Հրաչյա Աճառյանը 1906 թ.: Սմբատյանցի ցուցակը լույս է տեսել 1896 թ. «Գեղարքունի» էջերում³, իսկ Աճառյանի ցուցակը՝ նախ՝ 1909—1913 թթ. «Հանդես ամսօրյայում», ապա՝ 1924 թ. առանձին դրքով:

Ստորև անդրադառնում ենք այդ զույգ ցուցակներին:

1. ԻՆՍՐՈՊ ԱՐՔԵՊՍ. ՍՄԲԱՏԵԱՆՑ, ՑՈՒՑԱԿ ՁԵՌԱԳՐԱՅ ՆՈՐ-ԲԱՅԱՋԵՏԻ

Ա. Ցուցակում Ա—ԻԸ (1—28) թվահամարների տակ համառոտակի նկարագրված են Ս. Աստվածածին եկեղեցու 28 ավետարաններ⁵: Այդ 28 ավետարաններից 12-ը (№ № 1—4, 6, 12—15, 18, 20, 23) այսօր գտնվում են Մաշտոցի անվան Մատենադարանում, իսկ մնացած 16-ի (№ № 5, 7—11, 16, 17, 19, 21, 22, 24—28) ուր գտնվելը մեզ հայտնի չէ:

Երբ 1906 թ. Հ. Աճառյանը կազմում էր Նոր-Բայազետի ձեռագրերի իր ցուցակը, Սմբատյանցի արձանագրած այդ 28 ավետարաններից տե-

սել ու նկարագրել է միայն 9-ը, ըստ որում 8-ը (№ № 1, 2, 12, 14, 15, 18, 20, 27) Ս. Աստվածածին եկեղեցում, իսկ 1-ը (№ 13)՝ Ս. Կարապետ: Մնացած 19 ձեռագրերը (№ № 3—11, 16, 17, 19, 21—26, 28) Աճառյանը չի տեսել և չի նկարագրել:

Աճառյանի ժամանակ բացակայող այդ 19 ձեռագրերից 3-ը (№ № 3, 4, 6) նկարագրված ենք գտնում Սեանա անապատի ձեռագրերի՝ Մառի կազմած ցուցակում⁶ (համապատասխա-

3 «Գեղարքունի», էջ 46—53, 62—63:

4 Հ. Աճառյան, Ցուցակ հայերէն ձեռագրաց Նոր-Բայազետի, Վիեննա, 1924:

5 «Գեղարքունի», էջ 46—53:

6 Ն. Մառ, Ցուցակ համառոտ ձեռագրաց վանուց Սեանայ, Մոսկվա, 1892:

1 Մ. Սմբատյանց, Տեղեկագիր Գեղարքունի ծովազարդ դավառի..., Վաղարշապատ, 1896, էջ 53:

2 Մատենադարան, Անտիպ ձեռագրացուցակների ֆոնդ, № 15:

նարար № № 29, 17, 7), իսկ 1-ը (№ 23)՝ էջ-միածնի նախկին գրատան «Գեորգյան» կոչվող հավաքածուի գույքամատյանում⁷ (№ 1300): Այդ 4 ձեռագրերն էլ Ս. Աստվածածին եկեղեցուց հանել է անձամբ Մ. Սմբատյանցը⁸, երեքը նույն 1862 թ. հանձնել Սևանին, իսկ վերջինը երկար ժամանակ պահել է իր մոտ և միայն 1910 թ. փոխանցել էջմիածնի գրատանը:

Այսպիսով, Սմբատյանցի նկարագրած 28 ավետարաններից 1906 թ. արդեն կորել էին 15-ը (№ № 5, 7—11, 16, 17, 19, 21, 22, 24—26, 28),

իսկ մեկն էլ (№ 27) կորել է Աճառյանի կողմից նկարագրվելուց հետո:

Առկա 12 ձեռագրերից մեկը (№ 23), ինչպես տեսանք, Մատենադարան է մուտք գործել 1910 թ. Մ. Սմբատյանցի միջոցով, 3-ը (№ № 3, 4, 6)՝ 1910 թ. Սևանա անապատի հավաքածուի կազմում, 1-ը (№ 13)՝ 1938 թ. Երևանի պետական համալսարանի մի շարք ձեռագրերի հետ միասին, իսկ մնացած 7-ը (№ № 1, 2, 12, 14, 15, 18, 20) ստացվել են 1938 թ. գրական թանգարանից (տե՛ս տախտակ Ա):

Ս. Համեմատական տախտակ Նոր-Բայազետի Ս. Աստվածածին եկեղեցու ձեռագրերի հին և նոր թվաճամարների

(Հստ Մ. Սմբատյանցի 1862 (1896) թ. ցուցակի)

Ս. Աժ.	Մտնդրն	Ս. Աժ.	Մտնդրն	Ս. Աժ.	Մտնդրն	Ս. Աժ.	Մտնդրն
1	8468	8	—	15	7756	22	—
2	7772	9	—	16	—	23	3843
3	8253	10	—	17	—	24	—
4	3989	11	—	18	7776	25	—
5	—	12	7771	19	—	26	—
6	4096	13	8897	20	7621	27	—
7	—	14	7563	21	—	28	—

Բաժակայող ձեռագրերն են⁹.

№ 5. Աւետարան— վերանորոգված և կազմված է ՌՂԴ (1585) թվականին խառաբաստա վանքում, Կարապետ եպիսկոպոսի ձեռքով:

№ 7. Աւետարան— գրված մագաղաթի վրա բոլորգրով և զարդարված ոսկեզօծ խորաններով ու պատկերներով:

№ 8. Աւետարան—գրված թղթի վրա, ՌՃԻԹ (1680) թվականին Վան քաղաքում, Սահակ քահանայի ձեռքով:

№ 9. Աւետարան— գրված թղթի վրա, ՌՂԴ (1650) թվականին Վան քաղաքում, Թադեոս քահանայի ձեռքով:

№ 10. Աւետարան— գրված թղթի վրա, ՌՃԺԱ (1662) թվականին Ավանց գյուղում, Վարդան սարկավազի ձեռքով:

№ 11. Աւետարան— արծաթապատ, գրված թղթի վրա, ՋԺԱ (1462) թվականին, Տյուրիկ քաղաքում Ջաքարիա քահանայի ձեռքով, ներսև եպիսկոպոսի համար:

№ 16. Աւետարան— մեծադիր, գրված թղթի վրա:

№ 17. Աւետարան— գրված թղթի վրա, Սուլթան Մուրատի ժամանակ, Հովհաննես աբեղայի ձեռքով, Գրիգոր եպիսկոպոսի համար:

№ 19. Աւետարան— միջակ դրուժյամբ, գրված թղթի վրա:

№ 21. Աւետարան— միջակ դրուժյամբ, գրված թղթի վրա:

№ 22. Աւետարան— միջակ դրուժյամբ, գրված թղթի վրա:

№ 24. Աւետարան— գրված թղթի վրա, ՌՃԺԱ (1662) թվականին խոր վիրապում, Մարգարե զպրի ձեռքով, հիշատակ Ջամալին և յուր կողակցին:

№ 25. Աւետարան— գրված թղթի վրա, Ռ (1551) թվականին, Գրիգոր եպիսկոպոսի ձեռքով:

№ 26. Աւետարան— գրված թղթի վրա:

№ 27. Աւետարան—գրված թղթի վրա, ՋԽԽ (1496) թվականին Եղեգյաց անապատում, Աստվածատուրի ձեռքով, Մատթեոս քահանայի համար (սա Աճառյանի ցուցակի Ս. Աստվածածին եկեղեցու № 6 ձեռագիրն է):

Բ. Ցուցակում Ա—ԺԹ (1—19) թվահամարների տակ արձանագրված է Ս. Կարապետ եկեղեցու 19 ավետարան¹⁰, Դրանցից 14-ը (№ № 1, 2, 4, 5, 8—10, 13—19) այսօր գտնվում են Մաշտոցի անվան Մատենադարանում, իսկ մը-

⁷ Մատենադարան, Անտիպ ձեռագրացուցակների ֆոնդ, № 4ա:

⁸ Ձեռագրերի վրա Սմբատյանցը թողել է իր մակագրությունը:

⁹ Բերում ենք միայն կարևոր տվյալները:

¹⁰ «Գեղարքունի», էջ 53—55:

նացած 5-ի (№ № 3, 6, 7, 11, 12) ուր գտնվելը մեզ հայտնի չէ:

Նշված 19 ավետարաններից 1906 թ. Աճառյանը տեսել ու նկարագրել է միայն 16-ը, ըստ որում 15-ը (№ № 1, 2, 4, 5, 8—13, 15—19) արդեն Ս. Աստվածածին եկեղեցում և միայն 1-ը (№ 7)՝ Ս. Կարապետ: Մնացած երեք ձեռագրերը (№ № 3, 6, 14) Աճառյանը չի տեսել և չի նկարագրել:

Աճառյանի ժամանակ բացակայող այդ 3

ձեռագրերից մեկը (№ 14) հետագայում նորից մուտք է գործել Ս. Աստվածածին եկեղեցին և պահվել այնտեղ մինչև 1931 թ.:

Այսպիսով, Սմբատյանցի նկարագրած 19 ավետարաններից 1906 թ. արգեն կորել էին 2-ը (№ № 3, 6), իսկ երեքն էլ (№ № 7, 11, 12) կորել են Աճառյանի կողմից նկարագրվելուց հետո:

Առկա 14 ձեռագրերն էլ Մատենադարան են մուտք գործել 1938 թ.՝ գրական թանգարանի հավաքածուի կազմում (տե՛ս տախտակ Բ):

Բ. Համեմատական տախտակ Նոր-Բայազետի Ս. Կարապետ եկեղեցու ձեռագրերի հին և նոր թվանամարների

(ըստ Մ. Սմբատյանցի 1862 (1896) թ. ցուցակի)

Ս. Կրպտ.	Մ տնդրն	Ս. Կրպտ.	Մ տնդրն	Ս. Կրպտ.	Մ տնդրն	Ս. Կրպտ.	Մ տնդրն
1	7881	6	—	11	—	16	7869
2	8208	7	—	12	—	17	7824
3	—	8	7882	13	7585	18	7827
4	8535	9	8135	14	7450	19	7870
5	8567	10	8355	15	7546		

Բացակայող ձեռագրերն են.

№ 3. Աւետարան — գրված մագաղաթի վրա, զարգարված ոսկենկար պատկերներով ու խորաններով: Ստացող Անանիան նվիրել է Պուստի Ս. Ստեփաննոս եկեղեցուն:

№ 6. Աւետարան — գրված մագաղաթի վրա, ոսկետառ գլխագրերով:

№ 7. Աւետարան — գրված մագաղաթի վրա, Ղուկաս քահանայի ձեռքով և զարդարված ոսկեզօծ խորաններով ու պատկերներով (սա Աճառյանի ցուցակի Ս. Կարապետ եկեղեցու № 3 ձեռագիրն է):

№ 11. Աւետարան — գրված թղթի վրա, ՌՃԿԵ (1716) թվականին Ղրիմի Կյոզլե քաղաքում, Եզեկիել քահանայի ձեռքով՝ պրն. Նազարեթի համար (սա Աճառյանի ցուցակի Ս. Աստվածածին եկեղեցու № 29 ձեռագիրն է. Աճառյանը թվականը կարդացել է ՌՃԿԵ (1718):

№ 12. Աւետարան — գրված թղթի վրա, ՌՃԿԵ (1716) թվականին Ղրիմի Կյոզլե քաղաքում, Եզեկիել քահանայի ձեռքով՝ Հարությունի համար (սա Աճառյանի ցուցակի Ս. Աստվածածին եկեղեցու № 28 ձեռագիրն է):

Մ. Սմբատյանցը եկեղեցապատկան ավետարաններից բացի այլ ձեռագրեր չի նկարագրել: Սակայն Բարսեղ Արծրունու զգրոց ու գրությանց զգրոցի մեջ տեսնելով մի շարք ձեռագրեր, նրանցից մեկը համարում է «արժանավոր

ուշադրության» և նկարագրում¹¹: Աճառյանը այդ ձեռագիրը չի տեսել և չի նկարագրել, որովհետև այն դեռևս անցյալ դարի 80-ական թթ. գտնվում էր Դարաշամբի Ս. Ստեփաննոս Նախավկայի հավաքածուի մեջ (№ 43/189)¹²: Նշված ձեռագիրը 1920 թ. փոխադրվում է Թավրիզ (№ 54)¹³, 1922 թ. ուղարկվում է Ջմիածին («Խառն հավաքածու», № 1702)¹⁴, իսկ այժմ պահվում է Մաշտոցի անվան Մատենադարանում 6624 թվահամարի ներքո:

Թե ի՞նչ ձեռագրեր էին Բ. Արծրունու զգրոց... զգրոցի մեջ» եղած մյուս ձեռագրերը, դժվար է գուշակել: Անշուշտ, դրանցից մեկը պետք է լինի Մատենադարանի № 7756 Ավետարանը, որը Բ. Արծրունին հետագայում նվիրել է Ս. Աստվածածին եկեղեցուն (Աճառյան, № 14):

Այսպիսով, Մ. Սմբատյանցը 1862 թ. Նոր-Բայազետում տեսել և նկարագրել է ընդամենը 48 ձեռագիր, որից կորած՝ 21, առկա՝ 27: Այսպես.

11 Նույն տեղում, էջ 62—63:

12 Ս. Տ եր - Ա վ ե տ ի ս յ ա ն, Ձեռագիրը Նախավկայի վանաց Դարաշամբի, որ ի Գողթն, 1904 (անտիպ):

13 Մատենադարան, Անտիպ ձեռագրացուցակների ֆոնդ, № 29բ:

14 Ցուցակ ձեռագրաց Մաշտոցի անվան Մատենադարանի, հատ. Ա, Երևան, 1965, էջ 123:

Ը/Կ	Հավաքածու	Միավոր	Աճառյան		Կորած	Աճառյան		Կորած	Աճառյան	
			ուշի	չուշի		ուշի	չուշի		ուշի	չուշի
Ա	Ս. Աստվածածին .	28	9	19	16	1	15	12	8	4
Բ	Ս. Կարապետ . . .	19	16	3	5	3	2	14	13	1
Գ	Բ. Արծրունի . . .	1	—	1	—	—	—	1	—	1
Ընդամենը		48	25	23	21	4	17	27	21	6

2. ՀՐԱՉԵԱՅ ԱՃԱՌԵԱՆ, ՑՈՒՑԱԿ ՀԱՅԵՐԷՆ ՁԵՌԱԳՐԱՑ ՆՈՐ-ԲԱՅԱԶԷՏԻ¹⁵

Աճառյանի ցուցակը ստորաբաժանվում է հետևյալ երեք մասերի.

Ա. «Ցուցակ ձեռագրաց Ս. Աստուածածին մայր եկեղեցւոյն»¹⁶—ցուցակում 1—42 թվահամարների տակ նկարագրված է 42 ձեռագիր: Այդ 42 ձեռագրերից 37-ը (№ № 1—5, 7—27, 30—40) այսօր գտնվում են Մաշտոցի անվան Մատենադարանում, իսկ մնացած 5-ի (№ № 6, 28, 29, 41, 42) ուր գտնվելը մեզ հայտնի չէ:

Այդ 42 ձեռագրերից Մ. Սմբատյանցը 1862 թ. տեսել և նկարագրել է միայն 23-ը, ըստ որում 8-ը (№ № 3, 6, 10, 14, 15, 18, 20, 30) Ս. Աստ-

վածածին եկեղեցում, իսկ 15-ը (№ № 1, 2, 4, 5, 7, 9, 11—13, 17, 22, 25, 26, 28, 29)¹⁷ Ս. Կարապետ: Մնացած 19 ձեռագրերը (№ № 8, 16, 19, 21, 23, 24, 27, 31—42) Սմբատյանցը չի տեսել և չի նկարագրել:

Առկա 37 ձեռագրերից 35-ը (№ № 1—5, 7—18, 20—27, 30, 31, 33—40) Մատենադարան է մուտք գործել 1938 թ. գրական թանգարանի հավաքածուի կազմում, իսկ մնացած 2-ը (№ 19, 32) Մատենադարանը ձեռք է բերել 1924 թ. մասնավոր մարդկանցից (տե՛ս տախտակ Գ):

Գ. Համեմատական տախտակ Նոր-Բայազետի Ս. Աստվածածին եկեղեցու ձեռագրերի հին և նոր թվահամարների

(ըստ Հ. Աճառյանի 1906 (1924) թ. ցուցակի)

Ս. Աձ.	Մանրրն	Ս. Աձ.	Մանրրն	Ս. Աձ.	Մանրրն	Ս. Աձ.	Մանրրն
1	8208	12	8567	23	8539	34	7420
2	8355	13	7546	24	8123	35	7374
3	7621	14	7756	25	7827	36	7422
4	7882	15	7563	26	7824	37	7440
5	7881	16	8569	27	8261	38	7561
6	—	17	7870	28	—	39	9797
7	7869	18	7772	29	—	40	8058
8	8178	19	6795	30	7771	41	7485
9	8535	20	8468	31	7758	42	—
10	7776	21	8412	32	6214		—
11	7585	22	8135	33	7478		—

Բացակայող ձեռագրերն են.

№ 6. Աւետարան — տե՛ս Մ. Սմբատյանցի ցուցակ, Ս. Աստվածածին № 27:

№ 28. Աւետարան — տե՛ս Մ. Սմբատյանցի ցուցակ, Ս. Կարապետ № 12:

№ 29. Աւետարան — տե՛ս Մ. Սմբատյանցի ցուցակ, Ս. Կարապետ № 11:

№ 41. Կանոն նշան օրհնելոյ — թուղթ, 21 թերթ, բոլորգիր, XIX դ.:

№ 42. Հաշուետետուր — մագաղաթ, 7 թերթ, 1818 թ.:

Բ. «Ցուցակ ձեռագրաց Ս. Կարապետ եկեղեցւոյն»¹⁷—ցուցակում 1—4 թվահամարների տակ նկարագրված է 4 ձեռագիր: Այդ 4 ձեռագրերից այսօր Մաշտոցի անվան Մատենադարանում են գտնվում միայն 3-ը (№ № 1, 2, 4), իսկ 1-ի (№ 3) ուր գտնվելը մեզ հայտնի չէ:

Այդ 4 ձեռագրերից Մ. Սմբատյանցը 1862 թ. տեսել ու նկարագրել է միայն 2-ը, ըստ որում

¹⁵ Տպագրված, Վիեննա, 1924.

¹⁶ Նույն տեղում, էջ 1—41.

¹⁷ Նույն տեղում, էջ 42—47.

1-ը (№ 1) Ս. Աստվածածին եկեղեցում, իսկ մյուսը (№ 3)՝ Ս. Կարապետ: Մնացած 2 ձեռագրերը (№ № 2, 4) Սմբատյանցը չի տեսել և չի նկարագրել:

Առկա 3 ձեռագրերն էլ Մատենադարան են մուտք գործել 1938 թ. մեկը (№ 1) Երևանի պետական համալսարանից, երկրորդը (№ 2) գրական թանգարանից, իսկ երրորդը (№ 4) գնվել է մասնավոր անձից (տե՛ս տախտակ Դ):

Դ. Համեմատական տախտակ Նոր-Բայազետի Ս. Կարապետ եկեղեցու ձեռագրերի հին և նոր թվահամարների

(ըստ Հ. Աճառյանի 1906 (1924) թ. ցուցակի)

Ս. Կրպտ.	Մտնղրն	Ս. Կրպտ.	Մտնղրն	Ս. Կրպտ.	Մտնղրն	Ս. Կրպտ.	Մտնղրն
1	8897	2	8577	3	—	4	7354

Բացակայում է.

№ 3 Աւետարան — տե՛ս Ս. Սմբատյանցի ցուցակ, Ս. Կարապետ № 7:

Գ. «Ցուցակ ձեռագրաց մասնաւոր անձանց» 18—ցուցակում 1—8 թվահամարների տակ նկարագրված է 8 ձեռագիր: Այդ 8 ձեռագրերից 1-ը (№ 4), որը պատկանել է Մովսես քհ. Տեր-Մովսիսյանին, այսօր գտնվում է Մաշտոցի անվան Մատենադարանում, իսկ մնացած 7-ի (№ № 1—3, 5—8) ուր գտնվելը մեզ հայտնի չէ:

Այդ 8 ձեռագրերից և ոչ մեկը Սմբատյանցը չի տեսել և չի նկարագրել:

Առկա ձեռագիրը (№ 4) Մատենադարան է մուտք գործել 1938 թ. գրական թանգարանի հավաքածուի կազմում (տե՛ս տախտակ Ե):

Ե. Համեմատական տախտակ Նոր-Բայազետի մասնավոր անձանց ձեռագրերի հին և նոր թվահամարների

(ըստ Հ. Աճառյանի 1906 (1924) թ. ցուցակի)

Հին	Մտնղրն	Հին	Մտնղրն	Հին	Մտնղրն	Հին	Մտնղրն
1	—	3	—	5	—	7	—
2	—	4	7479	6	—	8	—

Բացակայում են.

№ 1. Ժողովածու — թուղթ, 478 թերթ, նոտրդիր, գրիչ՝ Հովհ. Տիվրիկցի:

№ 2. Տոմար և Տաղարան — թուղթ, 179 թերթ, նոտրդիր, ՌՂԶ (1647), գրիչ՝ Աստվածատուր, ստացող՝ Խոճա Ամիրջում:

№ 3. Ժողովածու — թուղթ, 92 թերթ, նոտրդիր, ՌԿԷ (1618), գրիչ՝ Դանիել արքեպ:

№ 5. Բառարան — թուղթ, 69 թերթ, նոտրդիր:

№ 6. Տաղարան — թուղթ, 22 թերթ, նոտրդիր, գրիչ և հեղինակ՝ Զաքարիա վրդ. Դուլասպյան, ստացող՝ Անտոն արքեպս., տեղ՝ Հաղբատ, 1827:

№ 7. Աղօթագիրք — թուղթ, 42 թերթ, գիր՝ խառն, XIX դ.:

№ 8. Աղբարք — թուղթ, 131 թերթ, շղագիր, գրիչ՝ Միքայել որդի Նուպարի:

* * *

Այսպիսով Հ. Աճառյանը 1906 թ. Նոր-Բայազետի եկեղեցիներում ու մասնավոր անձանց

մոտ տեսել ու նկարագրել է 54 ձեռագիր, որից կորած՝ 13, առկա՝ 41: Այսպես.

Ը/կ	հավաքածու	միավոր	Սմբատյանց		Կրպտ.	Սմբատյանց		միավոր	Սմբատյանց	
			ուշի	չուշի		ուշի	չուշի		ուշի	չուշի
Ա	Ս. Աստվածածին	42	23	19	5	3	2	37	20	17
Բ	Ս. Կարապետ	4	2	2	1	1	—	3	1	2
Գ	Մատենավոր	8	—	8	7	—	7	1	—	1
ընդամենը		54	25	29	13	4	9	41	21	20

18 նույն տեղում, էջ 48—52:

Այս դույզ ցուցակների վերլուծությունից երևում է, որ Մ. Սմբատյանցն ու Հ. Աճառյանը Նոր-Բայազետի եկեղեցիներում, ինչպես նաև

մասնավոր անձանց մոտ տեսել ու նկարագրել են 77 ձեռագիր, որից կորած՝ 30, առկա՝ 47: Այսպես.

Ց ու ց ա կ	միավոր	կորած	առկա
ըստ Սմբատյանցի	48	21	27
հավելյալ Աճառյանի մոտ	29	9	20
ընդամենը	77	30	47
կամ՝			
Ց ու ց ա կ	միավոր	կորած	առկա
ըստ Աճառյանի	54	13	41
հավելյալ Սմբատյանցի մոտ . . .	23	17	6
ընդամենը	77	30	47

3. ՉԱՐՉԱՆԱԳՐՎԱԾ ՁԵՌԱԳՐԵՐ

Բացի վերոհիշյալ 77 ձեռագրերից, մեզ հայտնի են ևս 8 ձեռագրեր, որոնք, սակայն, չեն նկարագրված ո՛չ Սմբատյանցի և ո՛չ Աճառյանի ցուցակներում¹⁹:

Այդ 8 ձեռագրերից 3-ը Աճառյանը հետազայում տեսել է մասնավոր անձանց մոտ և ձեռագրերի մեջ իր ձեռքով նշանակել է 9, 10, 11 թվահամարները, որպես շարունակություն «Ցուցակ ձեռագրաց մասնավոր անձանցի»: Այդ 3 ձեռագրերից մեկը (№ 11), որը նվիրաբերված է եղել իրեն Կարապետ Տեր-Իսահակյանի կողմից, հետազայում Աճառյանը հանձնել է Նոր-Նախիջևանի թեմական դպրոցի թանգարանին (№ 20), 1924 թ. ձեռագիրը բերվել է Երևանի զրական թանգարան (№ 805), իսկ 1938 թ.

փոխանցվել Մաշտոցի անվան Մատենադարանին (№ 8610): Թե ի՞նչ եղան մյուս 2-ը (№ № 9, 10) և ի՞նչ բովանդակություն ունեն, հայտնի չէ:

Մնացած 5 ձեռագրերից մեկը հնագետ Սեդրակ Բարխուդարյանը գտել է Նոր-Բայազետի Ս. Աստվածածին եկեղեցու ձեռագրերի մեջ և փոխադրելով Երևան՝ հանձնել զրական թանգարանին (№ 1265), որտեղից և ստացել է Մատենադարանը (№ 7763): Մյուս 4 ձեռագրերը Մատենադարանը ձեռք է բերել 1953 թ. Նորբայազետցիներ Մանվել Մարկոսյանից (№ № 9455—9457) և Իսկուհի Բաղալյանից (№ 9461):

Այսպիսով, Նոր-Բայազետից մեզ հայտնի ձեռագրերի թիվը հասնում է 85-ի, որից կորած՝ 32, առկա՝ 53: Այսպես.

ը/կ	Ց ու ց ա կ	միավոր	կորած	առկա
1	ըստ Սմբատյանցի	48	21	27
2	հավելյալ Աճառյանի մոտ	29	9	20
3	չարձանագրված	8	2	6
ընդամենը		85	32	53

¹⁹ Եկեղեցապատկան ձեռագրերի թիվը, ըստ երևույթին, շատ ավելին է եղել, քան արձանագրել են Սմբատյանցն ու Աճառյանը միասին (77—9 մասնավոր = 68): Դրա օգտին են վկայում ձեռագրերի վրա տարբեր ժամանակներում նշված թվահամարները, որոնք մի դեպքում հասնում են 183-ի, երկրորդ դեպքում՝ 156-ի, իսկ երրորդ դեպքում՝ 98-ի: Սակայն այդ մասին

Որպես ամփոփում, ստորև տալիս ենք Նոր-Բայազետի առկա 53 ձեռագրերի թվահամարների հակադարձ համեմատական տախտակը, ուր առաջին սյունակում նշվում են այդ ձեռագրերի արդի, իսկ հաջորդական սյունակներում՝ նախկինում ունեցած բոլոր կարգի թվահամարները:

կարելի է խոսել միայն համապատասխան գույքամատյանի երևան գալուց հետո:

